

Duger inte Guds dagliga manna längre?

När jag nyligen skrev artikeln "Vår tids

guldkalvsreligion" så nämnde jag kort att judarnas uttåg ur Egypten, deras ökenvandring och deras intåg i Kanans land i mycket är en stark förebild för hur livet kommer att vara för sant troende kristna. Judarnas vandring har en mängd saker att lära oss, och jag vill nämna några av de händelser som tydligt har en kristen motsvarighet:

- Gud uppmanade sitt folk att hörsamma Guds kallelse att dra ut ur Egypten - > *VILKET MOTSVARAR* -> Gud kallar oss till ett uttåg ut ur vårt "Egypten" och "självliv" där vi själva och begären har styrt det mesta, och att överlåta rodret till Gud och omfamna hans löften i evangeliet.
- Gud ledde (döpte) sitt folk genom (i) Röda havet, och kvar i havet och på andra sidan fanns allt det som hade hållit folket förslavade under lång tid. -> *VILKET MOTSVARAR* -> Vår omvändelse, tro och dop som frigör från slaveri under synd och självliv.
- Uttåget innebar en lång ökenvandring för Guds folk. I öknen dog de människor som knotade mot Gud. -> *VILKET MOTSVARAR* -> Den helgelse som Gud leder oss troende genom och som pågår under hela vårt liv. Genom Guds helgelse dör det inom oss som är emot Gud och hans vilja. Detta är att ta vårt dagliga kors på oss – så som Jesus befälde oss att göra.

- Gud ledde det judiska folkets ökenvandring med en "moln- och eldstod". -> *VILKET MOTSVARAR* -> Löftet om den Helige Andes hjälp och ledning i vardagen för oss troende.
- Gud gav sitt folk ett dagligt "manna" att äta samt vatten att dricka ur "klippan". -> *VILKET MOTSVARAR* -> Att läsa Bibeln och be till/samtala med Gud, vilket skall mätta oss och släcka vår törst.
- Gud lovade sitt folk att de skulle få komma in i "det heliga landet" som flödade av "mjöl och honung". -> *VILKET MOTSVARAR* -> Löftet för troende att få leva med Gud för evigt på en nyskapad jord!

Manna för Guds folk i öknen

När Gud ledde det judiska folket under den 40-åriga ökenvandringen gav han dem på ett förunderligt sätt ett "himmelskt bröd" att äta. Mannat föll ner från himlen och övertäckte marken varje morgon. Detta skulle folket samla in en gång per dag (förutom under sabbatsdagen). Det är ju lätt att förstå att detta mannabröd måste ha varit oerhört nyttigt – alltså fullt tillräckligt för att livnära folket. I Svenska Folkbibeln står det att det "smakade som tunna kakor med honung". I 1917-års översättning står att "smakade såsom semla med honung" och i Bibel 2000 att det "smakade som honungskaka". Så att mannat var mycket gott att äta är också helt klart.

Men nu var detta vandrande Guds folk ett "knotande" (klagande) folk som inte nöjde sig med vad Gud hade att erbjuda dem. Folket knotade gång på gång och därför tändes Guds vrede upp mot dem. Som du skall se i bibelorden nedan mötte Gud folkets knotande och begär på ett drastiskt sätt så att folkets begär liksom skulle stå dem upp i halsen.

4 Mos 11:4-6: Israels barn började att gråta igen och sade: "Vem skall ge oss kött att äta? Vi kommer ihåg fisken som vi åt fritt och för intet i Egypten, och gurkorna, melonerna, purjolöken, rödlöken och vitlöken. Men nu försmäktar vår själ, för här finns inget att se utom detta manna."

4 Mos 11:18-20: "Säg till folket: Helga er till i morgon, så skall ni få kött att äta. Ni har gråtit inför HERREN och sagt: Vem skall ge oss kött att äta? I Egypten hade vi det så bra. Därför skall nu HERREN ge er kött att äta. Ni skall få äta, inte bara en dag, inte två dagar, inte fem dagar, inte

tio dagar, inte tjugo dagar, utan en hel månad, ända tills köttet kommer ut genom näsan på er och det äcklar er. Ty ni har förkastat HERREN som är mitt ibland er, och gråtit inför hans ansikte och sagt: Varför drog vi alls ut ur Egypten?”

Manna för oss troende idag

Som jag nämnde inledningsvis är judarnas manna en förebild för det som Gud vill ge oss troende under vår livslånga vandring. Till detta skall vi också lägga att Gud ger varje sant troende av sin Helige Ande, han som också kallas för ”Hjälparen”.

Jesus kallade sig själv för brödet som kommer ner från himlen (Joh 6:41). I Nya testamentet kan vi även läsa att Jesus är Guds Ord/Bibeln förkroppsligad, och att Guds Ord i stort sett handlar om just Jesus. Så som Gud ger oss kristna tillgång till ”dagligt manna” – dvs en daglig andlig föda – är främst genom att vi stillar oss inför honom, läser i hans Ord och talar med honom med ett lyssnade öra (bön). Sedan knallar vi på i vardagen i en enkel förtröstan på att Gud leder oss genom sin Helige Ande (”moln- och eldstoden”). I detta leder han oss också genom den helgelse som varje sann kristen måste gå igenom – under hela livet (”döden i öknen”).

Joh 6:51: ”Jag är det bröd som ger liv, det bröd som har kommit ner från himlen. Den som äter av det brödet skall leva i evighet. Och brödet jag ger är mitt kött, för att världen skall leva.”

Hebr 12:14: ”Sträva efter frid med alla och efter helgelse. Ty utan helgelse kommer ingen att se Herren [”Kanans land”].”

Jag vill också peka på några bibelord som jag tycker visar hur enkelt Gud vill förse oss med det som han ger för vår ”ökenvandring”. Allt detta utgör VÅRT dagliga manna. Detta är vad GUD vill ge oss, och vi skall då inte gapa efter mer. Begrundar man vad Gud vill ge så är det fantastiska saker. Kanske gäller det bara att koppla in/be om förnöjsamhet och tålamod för att inte spåra ur och börja ropa på Gud efter ”kött”, att ropa ”jag vill ha mer av Gud” osv. Han kommer då att öppna våra ögon så att vi ser klart och förstår vad vi redan har och vad han vill säga oss genom sitt Ord, Bibeln.

Luk 11:13: ”Om ni som är onda förstår att ge era barn goda gåvor, hur mycket mer skall då inte er Fader i himlen ge den helige Ande **åt dem**

som ber honom?"

Apg 1:4-5: "Lämna inte Jerusalem utan **vänta på vad Fadern har utlovat**, det som ni har hört av mig. Ty Johannes döpte med vatten, men ni skall om några dagar bli döpta i den helige Ande."

Matt 18:20: "Ty där två eller tre är samlade i mitt namn, där **ÄR** jag mitt ibland dem."

2 Kor 3:16: "Men närhelst någon omvänder sig till Herren, tas slöjan bort."

1 Joh 2:27: "Vad er beträffar, så förblir i er den smörjelse [Helig Ande] som ni har tagit emot av honom, och ni behöver inte någon som undervisar er, utan vad hans smörjelse lär er om allting är sanning och inte lögn."

De fyra B:na

För inte så många år sedan talades det mycket i församlingarna om behovet av "de fyra B:n" som behövs för att en kristen tryggt skall kunna bevaras i sin tro. Detta har inte jag hört talas om på väldigt länge – det beror kanske på att man vill ha annat idag. Men det låg mycket visdom i denna lilla pedagogiska minneshjälp som är en jämförelse med fyra bordsben som håller uppe ett bord. Dessa fyra bordsben symboliserar då fyra viktiga saker för en troende, saker som vi skulle kunna kalla för "vårt dagliga manna". Dessa fyra "B:n" är då dessa:

- **B**ibelläsningen
- **B**önen
- **B**rödragemenskapen
- **B**rödsbrytelsen (nattvarden)

Det här tillsammans med Guds Andes hjälp och vägledning är det som Gud har att mätta oss med på denna sida evigheten. Med denna dagliga "kost" skall vi kunna bevaras i tron och gå ut i världen för att genom förkunnelse av evangeliet vinna fler för Jesus och evigheten. Om sedan tecken och under sker för att Gud vill bekräfta sitt evangelium (Mark 16:20), så är det härligt, men det är inget som skall vara i fokus – inte heller andliga upplevelser.

"Vi vill ha kött" - "Vi vill ha mer av Gud"

Det är inte ovanligt att vi i kristenheten hör människor säga att de har en så stark längtan efter Gud, att de önskar "få **uppleva** mer av Gud", att de "vill **ha** mer av Gud", att de "vill dricka mer av det nya vinet", "ha mer av smörjelsen" osv. När jag hör detta tänker jag på judarnas knotande i öknen. Jag tänker då att vårt knotande idag är ett slags missnöje med vad Gud redan ger oss i vardagen, kombinerat med ett dåligt tålamod vad gäller att "stanna kvar i Jerusalem" och invänta det Gud har att ge. Många tycks ha tröttnat på att endast få äta vårt dagliga "manna". Man finner sig inte i att göra den ökenvandring som Gud har för var och en som vill FÖLJA honom. Självklart finns även en längtan hos många kristna efter att inkludera mycket av det världsliga i det egna livet, men just det skall jag inte gå närmare in på i denna artikel.

Det är intressant att i Nya testamentet läsa om hur de första kristna levde och fungerade som Jesu vittnen. Apostlarna sprang inte på en massa möten och konferenser för att ständigt "få mer av Gud". De levde av det manna Gud gav dem och gick samtidigt **UT** i världen som Jesu första vittnen för att vinna människor för Jesus Kristus. De var också beredda på förföljelser och död. Nu kanske du kommer att tänka på bibelordet där apostlarnas samlades för att be om kraft genom den Helige ande (Apg 4). Men den händelsen handlar inte om att de bara ville ha "mer av Gud"; den handlar om att Johannes och Petrus hade upplevt förföljelse från de judiska ledarna, och att lärjungaskaran då samlades för att be om kraft att fortsätta vara Guds frimodiga vittnen i en mycket hotfull omgivning. Alltså inget för den egna upplevelsens skull!

Är det då inte bra att söka efter mer av Gud? Nja, det beror ju helt och hållet på vad det faktiskt är man söker. Söker man i villfarna sammanhang, där många sedan lång tid avslöjat förkunnelsen och andligheten som falsk, då är det ju faktiskt inte GUD man söker. Men är det Guds dagliga manna man söker efter, ja då är det kanske i sin ordning. Men observera att man inte behöver gå långt för att hitta detta manna; det mesta finns ju redan där hemma i kammaren.

Kött som kommer ut ur näsan

I de sammanhang där kristna idag samlas för att "få mer av Gud", för att "få del av smörjelsen", för att "få del av elden från Toronto, Lakeland, Älmhult..." osv, där hör jag ett eko från Sinai öken:

"Vem skall ge oss kött att äta? Vi kommer ihåg fisken som vi åt fritt och för intet i Egypten, och gurkorna, melonerna, purjolöken, rödlöken och vitlöken. Men nu försmäktar vår själ, för här finns inget att se utom

detta manna.” (4 Mos 11:4-6)

Gud är inte överksam när vi drar iväg åt fel håll. Då agerar han dels för att varna, och dels för att om möjligt omvända dem som kört ner i det dike där *Jagets* välbefinnande är det centrala. När Guds folk knotade i öknen och ropade efter ”mer från Gud” – dvs kött att äta istället för det dagliga mannat, då agerade också Gud.

4 Mos 11:20: ”Därför skall nu HERREN ge er kött att äta. Ni skall få äta, inte bara en dag, inte två dagar, inte fem dagar, inte tio dagar, inte tjugo dagar, utan en hel månad, ända tills köttet kommer ut genom näsan på er och det äcklar er.”

Här fick folket så mycket kött att de nästan kvävdes. Vad ser vi då i vår tid? Tyvärr vet jag att många får så mycket i sig av ”MER” att det tar fullständigt tvärstopp. Många blir andligt utbrända och äcklar sig sedan åt vad de fått uppleva. Det äcklar nog även många utomstående som ser på när kristna ragglar omkring druckna av ”MER”. Hela kristenheten dras i smutsen av sådant beteende – inför världens ögon! Många frågar sig då: var är mognaden, var är urskiljningen, var är självbehärskningen, var är självrannsakan, var är förnöjsamheten, var är korset i dessa ”kristna” människors liv???

Jag tror att vi var och en bedjande måste rannsaka oss i Bibelns ljus och fråga oss vad det egentligen är vi längtar efter och söker. Det Gud vill ge oss är ju inte långt bort, det är alldeles intill oss, bara vi har lite tålamod – och är sant troende!

Rom 10:8: ”Ordet [mannat] är dig nära, i din mun och i ditt hjärta, nämligen trons ord som vi predikar.”

Varför denna text?

Varför har jag då skrivit denna text, som ju andas kritik mot sådana företeelser som många kallar ”väckelse” idag? Jo, för att jag vill peka på att Gud har ett ”manna” för sanna troende som duger som vår andliga kost varje dag hela veckan runt, hela året runt, och resten av våra liv. Detta dagliga manna skall vi inte förakta, för det är i den födan kraften till förvandling finns. Det är med den maten i magen som helgelsen fungerar. Det är med den kosten som vi blir rustade att vara Jesu SANNA vittnen och får förkunna Guds SANNA evangelium. Så hör du till dem som knotat och sökt efter ”MER”, så se på det enkla Gud har gett dig till att vara ditt dagliga manna. Prova det en längre tid och ät i

tacksamhet och stillhet, så skall du finna ro för din själ och kraft att bli Jesu vittne!

/Lennart